

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

הרותה תאירק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

וַיֵּרָא „Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

„Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

Allmächtiger Weltenherr! laß in einer gnadenreichen Stunde mein Wünschen, Hoffen und Verlangen, Erbörung und Gewährung finden, und gib mir, Deinem Knechte, was mein Herz begehret! Würdige mich und meine Angehörigen (Weib und Kind) Deiner Gnadengaben, und kräftige und befähige uns, daß wir Deinen Willen thun mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Bewahre uns vor dem eigenen bösen und sündigen Herzenstrieb, und gib uns unser volles Theil an Deiner Gotteslehre, auf das wir würdig befunden werden, daß der Abglanz Deiner göttlichen Macht und Herrlichkeit sichtbar an uns werde und der Strahl Deines göttlichen Lichtes, der Geist der Einsicht und Weisheit und das Leben verkläre; auf daß an uns in Erfüllung gehe der Spruch, der geschrieben steht: „Und es wird ruhen auf ihm der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und des Verständnisses, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes!“ So möge es auch Dein Wille

פוחמין לכוון סקודט ומוליסין ז' ס"ח ואומרים:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנָּסוּ
מִשְׁנֵאֵיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה וּדְבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שְׁנַתַּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

תפלה משערי ציון לומר בשעת סוללת ס"ח:

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לְאֲדָמַיִם
נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת
וְנִקְוָה: גַּם

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵלֵא מְשָׁלוֹת
לְבִי לְטוֹבָה וְהַפֵּק רְצוֹנִי וְהַזֵּן
שְׂאֵלְתִי לִי עֲבֹדָה (פכ"ב) אֲמַתְךָ
וְזַכְּנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי)
לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֶבֶב שָׁלֵם. וּמִלְטֵנִי
מִיַּצַּר הָרָע. וְהַזֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
וְזַכְּנֵנוּ כִּדְרֵי שְׂתִּישְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ
עָלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה. וַיְתַקֵּם בְּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב
וְנִחָה עָלָיו רוּחַ יי. רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה. רוּחַ עֲצָה וְנִבְיָה. רוּחַ
דַּעַת וְיִרְאָת יי. וְכֵן יְהִי רְצוֹן

sein, Gott unser Herr, daß ich zu allem Guten, Gottgefälligen mich berufen und befähiget fühle, und stets walle in den Wegen des Rechtes und der Liebe, Herr, vor Dir! Heilige uns in der Beobachtung Deiner göttlichen Gebote, auf daß wir würdig und theilhaftig werden eines langen und glücklichen Lebens, und des ewigen zukünftigen Lebens gewiß und sicher sind. Wahre uns vor allen bösen und leichtsinnigen Gedanken und Werken, vor bösen Stunden, die unversehens kommen über uns, vor jedem bösen Verhängniß, das uns bedrohet und überfällt; auf daß, wer Gott vertrauet, in seiner Schuld und Liebe stets geborgen sei! Amen!

Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Schuld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrenst, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und

מִלְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁאִזְכָּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יִשְׁרָיִם
לְפָנֶיךָ. וְקַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כִּי
שֶׁנִּזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרָנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם. וְהַפּוֹטֵחַ
בְּיַי חֶסֶד יִסּוּבְכֶנְהוּ אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

יְיָ נֶאֱמָר תְּפִלְתִּי לְךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
כָּרֵב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

כְּרִיךְ שְׁמָה דְמָרָא עֲלֵמָא כְּרִיךְ
כְּתָרְךָ וְאֲתָרְךָ. יְהֵא רְעִיתְךָ עִם
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמָא וּפְוִרְקוֹן יְמִינְךָ
אֲחִזִּי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֵאמֹתַיִן לְנָא מִטּוֹב נְרוֹזְרְךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
נְעוּמָא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לָן חַיִּין
בְּטִיבוּתָא. וְלֵהוּוּ אֲנָא פְּקִידָא
בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטֵר
יְתִי וְיֵת כָּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְ הוּוּ זֶן לְכֵלָא
וּמְפָרְנָם לְכֵלָא. אֲנִתְ הוּוּ שְׁלִיט
עַל כֵּלָא. אֲנִתְ הוּוּ דְשְׁלִיט עַל
מַלְכָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הוּוּ. אֲנָא
עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא כְּרִיךְ הוּוּ
דְסִגְדָּנָא קַמָּה וּמְקַמָּה דִּיקָר

vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlass' mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit, seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthut und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע ישראל! Gott unser Herr, ist ein einziger, einziger Gott!

Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig sein Name!

Borb. Groß Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, **והשתחו** beuget euch vor dem Schemel **והשתחו** iner Füße, denn heilig ist er!
רוממו Erhebet Gott unsern Herrn, und **והשתחו** beuget euch vor seinem heiligen **והשתחו** Berge, den heilig ist Gott, unser **והשתחו** Herr;

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא **שמע ישראל!**

אֲזִרְיָתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן. לֹא עַל
אָנָּשׁ רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא. אֱלֹא בְּאֱלֹהֵא דְשְׁמִיָּא.
דְּהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּמֵ וְאֲזִרְיָתָהּ
קְשׁוּמֵ. וְנִבְיָאוּדְהִי קְשׁוּמֵ. וּמְסִנָּא
לְמַעַבְדֵּי טַבּוֹן וְקְשׁוּמֵ. בְּהֵ אָנָּה
דְּחִינָן. וְלִשְׁמַיָּה קְדִישָׁהּ יְקִירָה
אָנָּה אֵמֵר תּוֹשְׁבַחְהּ. יְהֵא רַעְוָה
קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאֲזִרְיָתָהּ
וְתִשְׁלִים מְשָׁלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּה
דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלַחֲיִין
וְלִשְׁלָם:

שמע ישראל! יי אלהינו Borbeter und Gem.
יי אחד:

אחד אלהינו גדול Borbeter und Gem.
אדנינו קדוש שמו:

גדלו ליי אתי ונרוממה Borb.
שמו יחדו:

לך יי הגדלה והגבורה Gem.
והתפארת והניצח וההוד פי כל
בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש:

רוממו יי אלהינו והשתחו
להדום רגליו קדוש הוא: רוממו
יי אלהינו והשתחו להר קדשו
פי קדוש יי אלהינו:

fein
Gu
un
in
Pie
in
Ge
the
gli
zu
fin
un
un
un
jel
be
w
un

g
m
S
se
S
D
th
it
d
n
h
u
b
p
i
e
u
d
f
i
n

הוצאת ספר תורה

סֵלָה מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא : בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֹשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחָבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדְשׁ :
קֹדֶשׁוֹ עַל הַחַיִּית וְקֹדֶשׁוֹ עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד : וּבְבֶן יִתְקַדֵּשׁ | שְׁמֶךָ בְּנֵי יי
אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי : וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר הַדָּשׁ בְּכַתוּב : שִׁירוּ לֵאלֹהִים זְמִירָה
שְׁמוֹ סֵלָה לְרוֹכֵב בְּעָרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלֹזוֹ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל
גְּדוּדוֹ בְּכַתוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן : וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְנֹאמֵר
כָּל בְּשׁוּר יִתְקוּ כִּי פִי יי דִּבֵּר :

אֵב הַרְחָמִים. הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכֹּר בְּרִית אִיתָנִים.
וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּגְעֵר בְּיַצַּר הָרַע מִן
הַנְּשׂוֹאִים. וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִימַת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה מוֹכָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

ומניחין ס"ח על סביבס וסחזן סומך ועוזר ויגן וכו'.

וַיַּעֲזוֹר וַיַּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן : הַבֵּל הָבֵנו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ
וְחַתְנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה : כִּהֵן קָרֵב. יַעֲמוּד (פכ"ס הכהן). בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁוֹ : תּוֹרַת יי הַמִּימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְעֻדוֹת יי נְאֻמָּה מְחַבֵּמַת
פְּתִי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָיִם מְשַׁמְחֵי לֵב מְצוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תָּמִים נִרְפוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא
לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם :

העולה לתורה סבך : Vor dem Vorlesen :

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבַרְךְ :

וסעם עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וסוזכ סנכך ב"ה"ליו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אחר הקריאה סבך : Nach dem Vorlesen :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן

לָנו תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי גוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

לרצעה לרכיבין לסודות. יורדי הים. וסולכי מדזנכות. ומי טהיה מולה צמכנה ונתרפס. ומי טהיה
מזוט צצית הסקורים וילא. ולכתמילה לריך לצרך פוך ג' ימים הראשונים. וכך אומר:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לַחַיִּימִים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנוּ כָּל-טוֹב
וּמְסַל עִוְזֵנוּ מִי שְׂגֻמָּלָךְ כָּל-טוֹב הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה:

קריאת התורה לשמיני עצרת

וקורין צמ"ח ראשון צפ' ראה, צצנת ממחילין עשר תעשר ומתחלק לז' גצרי וצחול ממחילין
לקמן כל הבכור ומתחלק לה' גצרי. לכל לפי דעת המג"א סי' תרס"ט ס"ק ד' ממחילין.
צצמיני עלרם עשר תעשר חף כחול צחול. וכן נוסגין צצצעה קסלות.
צמי טצרך מצכיר לכבוד היום ולכבוד הרגל ויסיים ויזכהו לעלות לרגל וכו'.

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל-תְּבוּאֹת זְרַעֲךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה:
וְאֶכְלֹתָ לִפְנֵי יי הַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשַׁבֵּן שְׂמֹו שָׁם:
מֵעֵשֶׂר הַגֶּגֶךָ תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקִרְךָ וְצֹאֲנֶךָ לַמַּעַן תִּלְמַד
לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים: וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ כִּי
לֹא תוּכַל שְׂאֹתוֹ כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוּם שְׂמֹו שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְנָתַתָּה בַּכֶּסֶף וְצֹרֶת
הַכֶּסֶף בִּידְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר-תִּאֱוָה נַפְשֶׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׂאֲלֶךָ נַפְשֶׁךָ וְאֶכְלֹתָ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשִׂמַחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתֶךָ: וְהִלְגִּי אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי אֵין
לֹו חֵלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: ם מִקְצֵה ן שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-
מֵעֵשֶׂר תְּבוּאֹתֶיךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ: וּבָא הַלֹוֹי כִּי
אֵין-לֹו חֵלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיטֹוֹם וְהִאֲלַמְּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ לַמַּעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה: לֹו ם מִקֵּץ שְׁבַע-שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִמָּה: וְזֶה דְבַר
הַשְּׂמִמָּה שְׂמֹוֹ כָּל-בְּעַל מִשָּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרַעְהוֹ לֹא-יִגַּשׁ:

את רעהו ואת אחיו פי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש
 ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך
 אביון כי ברכך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 גחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לש
 לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום: כי יראה
 אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
 תעבט ומשלת בגוים רבים וכה לא ימשלו: ס פי יהיה בך
 אביון מאחד אחר באחד שערך בארצה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תאמין את לבך ולא תקפץ את ידך מאחך
 האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטני די מחסרו
 אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עס ללבך בליעל
 לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינה באחך
 האביון ולא תפן לו וקרא עליך אלהיך והיה בך חטא: נתון
 תפן לו ורא ירע ללבך בתתן לו כי בגללו הדבר הזה יברכך יהוה
 אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון
 מקרב הארץ על פני אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך
 לאחך לעניך ולאב נה בארצה: ס פי ימכר לך אחיך העברי
 או העברי והעבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחני חפשי
 מעמך: וכי תשלחני חפשי מעמך לא תשלחני ריקם: הענה
 תעניק לו מצאנך ומגונך ומיקבה אשר ברכך יהוה אלהיך
 תתן לו: וזכרת כי עבד הוית בארץ מצרים וישדה יהוה אלהיך
 על פני אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כן אמר אלהיך
 לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך בייטיב לו עמך: ולקחת
 את המרצע ונתתה באזנו וכדלת והיה לך עבר עולם ואף
 לאמתה תגשה בן: לא יקשה בעינה בשלחך אתו חפשי
 מעמך כי משנה שכן שכיר עבדך שש שנים ובכך יהוה
 אלהיך בכל אשר תעשה: ישראל

בסול נחמילין כסן:

בלהבכור אשר יולד בבקרה ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה

אלהיה לא תעבד בכבוד שורך ולא חגז בקור צאנך: לפני
 יהוה אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה
 וביתך: וכי יהיה בו מים פסח או עור כל מים רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיה: בשעריך תאכלנו השמא והטהור יחדו בצבי
 וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו פנים:
 לו פ (בשבת ד) שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
 אלהיה כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיה ממצרים לילה:
 וזכתה פסח ליהוה אלהיה צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
 לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל
 עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען
 תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ג (ובשבת ד)
 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן
 הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
 את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיה נתן לך: כי אם
 אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם תזבח
 את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת
 ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיה בו ופנית בבקר והלכת
 לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
 אלהיה לא תעשה מלאכה: ד (ובשבת ו) שבעה שבעת
 תספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות:
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיה מסת גדבת ידך אשר תתן
 פאשר יברכה יהוה אלהיה: ושמחת לפני יהוה אלהיה אתה
 ובנת ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן
 שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
 החקים האלה: פ ה (ובשבת ז)

חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך:
 ושמחת בחגך אתה ובנת ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר
 והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה

אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל
 תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף שמח: שלוש פעמים ו
 בשנה יראה כל זכורך את פניו ו יהוה אלהיך במקום אשר
 יבחר בתג המצות ובתג השבועות ובתג הסכות ולא יראה את
 פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
 נתן לך: ׀

למפטיר בפרשת פנחס.

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
 תעשו: והקרכתם עלה אשה ריח ניהח ליהוה פר אחד איל
 אחד בכשים בגי שנה שבעה תמימם: מנחתם ונספיהם לפר
 לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם
 לבד מנדריכם ונדבותיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספיהם
 ולשמיכם: ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את משה:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה
 עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser
 Herr, Herr der Welt, der erwählet
 hat die Propheten, die reich begabten
 und sein Gefallen hat an ihren Wor-
 ten, die sie gesprochen in Wahrhaf-
 tigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die
 Thora hat erwählet und Moses,
 seinen Knecht, und Israel, sein Volk,
 und die Propheten der Wahrheit und
 des Rechtes;

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בגבאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
 ברוך אתה יי הבוחר בתורה
 ובמשה עבדו וב ישראל עמו
 ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה לשמיני עזרת

(צמלכים ט' ס' ס')

ויהי Als Salomo gebetet hatte zu Gott, und vollendet hatte das ganze Gebet und sein inbrünstiges Flehen, stand er auf von dem Altare Gottes, wo er gelegen auf seinen Knieen, die Hände ausgestreckt zum Himmel, und er trat hin, und segnete die ganze Versammlung Israels mit lauter Stimme, und sprach: „Gelobt sei Gott, der Ruhe gegeben hat seinem Volke Israel ganz wie er es hat verheissen: es ist nicht ein einziges Wort verloren gegangen von Allem, was er Gutes hat verheissen durch Moses seinen Knecht. Möge nun Gott, unser Herr mit uns sein, wie er war mit unsern Vätern, uns nicht verlassen, uns nicht verwerfen. Möge er unser Herz sich geneigt machen, daß wir gehen in allen seinen Wegen, und beobachten seine Gebote und seine Satzungen und seine Rechte, die er geboten hat unsern Vätern. Mögen diese meine Worte, die ich inbrünstig gebetet habe vor Gott, nahe sein Gott unserem Herrn, bei Tag und Nacht, daß er

(כז) וַיְהִי וּכְבָדוֹת שְׁלֹמֹה
 לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אֶת
 כָּל־דֵּתֵי פִלֵּהוּ וְהִתְחַנֵּן הַזֶּאת
 קָם מִלְּפָנָיו מִזְבַּח יְהוָה
 מִבְּרַע עַד־בְּרָכָיו וּכְפָיו
 פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם: (כח) וַיַּעֲמֵד
 וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
 קוֹדֵד גָּדוֹל לְאָמֵר: (כט) בָּרוּךְ
 יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לְאֵ־
 גַּפְלֵי דָבָר אֶחָד מִכֹּל דִּבְרֵי
 הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ: (ל) יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
 אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶד־יִשְׁשָׁנוּ:
 (לא) לְהַטּוֹת לְבָבֵנו אֵלָיו
 לְלַכֵּת בְּכָל־דַּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר
 מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר
 צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: (לב) וַיְהִי
 דְבַר יְאֵלָה אֲשֶׁר הִתְחַנֵּנְתִּי
 לְפָנָיו יְהוָה קָרְבִים אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלַל לַעֲשׂוֹת |

schaffe Recht seinem Volke Israel Tag für Tag auf daß wissen alle Völker der Erde, daß Gott ist der Herr und keiner sonst. Möge euer Herz ganz und ungetheilt sein mit Gott, unserem Herrn, daß ihr gehet in seinen Gesetzen, und beobachtet seine Gebote, wie an dem heutigen Tage." Der König und ganz Israel mit ihm opfer-ten Opfer vor Gott. Salomo opferte als Freudenopfer, das er opferte vor Gott, an Rindern zwei und zwanzig Tausend, und an Schafen hundert und zwanzig Tausend, und es weihten das Haus Gottes der König und alle Kinder Israels. An dem Tage heiligte der König das Innere des Hofes, welcher vor dem Hause Gottes war, denn er bereitete da das Brandopfer und das Speiseopfer und die Fettstücke der Freudenopfer, weil der kupferne Altar, der vor Gott stand, zu klein war, um zu fassen, das Brandopfer und das Speiseopfer und die Fettstücke der Freudenopfer.

מִשְׁפַּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:
 (ס) לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הֵאלֹהִים
 אֵין עוֹד: (הפ) וְהָיָה לְבַבְכֶם
 שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַבֵּת
 בְּחֻקָּיו וּלְשִׁמּוֹר מִצְוֹתָיו
 בְּיוֹם הַזֶּה: (ק) וְהִמְלִךְ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זֹבְחִים וְבַח
 לְפָנֵי יְהוָה: (קג) וַיִּזְבַּח שְׁלָמָה
 אֶת־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
 זָבַח לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים
 וּשְׁנָיִם אֵלֶף וְצֹאן מֵאָה
 וְעֶשְׂרִים אֵלֶף וַיַּחֲנֹכֵי אֶת־
 בַּיִת יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: (קד) בְּיוֹם הַהוּא
 קִוֵּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תוֹךְ הַחֲצֵר
 אֲשֶׁר לְפָנֵי בַיִת־יְהוָה כִּי־
 עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים
 כִּי־מוֹבַח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 לְפָנֵי יְהוָה בִּשְׁן מֵהַכִּיל אֶת־
 הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת
 חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: (קס) וַיַּעַשׂ

Salomo feierte in selbiger Zeit das Fest, und ganz Israel mit ihm, eine große Versammlung aus der Gegend um Chamaath bis an den Bach Egypten — vor Gott, unserm Herrn, sieben Tage und sieben Tage, vierzehn Tage. Am achten Tage entließ er das Volk, und sie segneten den König, und gingen heim zu ihren Hütten fröhlich und wohlgemuth — für alles Gute, das Gott gethan an seinem Knechte David und an seinem Volke Israel.

שְׁלֹמֹה בָּעֵת־הַהוּא | אֶת־
הַחֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל
גָּדוֹל מִלְּבֹוא חֶמֶת | וְעַד־
נִחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים
אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם: (טו) בְּיוֹם
הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם
וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ
לְאֵהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי
לֵב עַד כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

וַיְהִי כִכְלֹות שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת־בַּיִת יְהוָה וְאֶת־בַּיִת
הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת:

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

ברוך Seiſt du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort iſt für alle Ewigkeiten, gerecht iſt zu allen Zeiten; Gott der treu iſt und wahrhaftig, ſpricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm iſt wahrhaft und gerecht.

נאמן Treu und wahrhaft biſt du, Gott unſer Herr; treu und wahrhaftig ſind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du biſt, Gott und Herr, wahrhaft treu und

ברוך אתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק
בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן.
הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם.
שֶׁכֶּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

נאמן אתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנאֻמָּנִים דְּבָרָיִךְ. וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נאֻמָּן וְנִחְמָן אֶתָּה.

Merbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten (und für diesen Sabbathtag) und für diesen achten Tag, der das Fest beschließt, den Du uns, Gott, gegeben hast, (zur Heiligung und Ruhe) zur Freude und Fröhlichkeit, zur Ehre und Verherrlichung — für das Alles danken wir Dir und loben und preisen wir Dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden heute und immer und in Ewigkeit. Gelobt seist Du Gott, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und die Zeiten.

ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו
ולעלובת נפש תושיע במהרה
בימינו: ברוך אתה יי משמח
ציון בכניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא
עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך
במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו
לא ישב זר. ולא ינחלו עוד
אחרים את כבודו. כי בשם קדשך
גשבעת לו שלא יכבה גרו לעולם
ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל
דנביאים ועל יום (השבת הנה
ועל יום) השמיני חג העצרת הנה
שנתת לנו יי אלהינו (לקדושה
ולמנוחה) לששון ולשמחה לכבוד
ולתפארת. על הכל יי אלהינו
אנחנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפני כל חי תמיד
לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש
(השבת ו) ישראל והזמנים: *

Am Sabbath.

יְקוּם פּוֹרְקֵן מִן־שָׁמַיָא. חָנּוּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְתִי אֲרִיבֵי
וּמְזוּנֵי רוּחֵי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא. וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנְהוּרָא מֵעֲלִיא:
זְרַעָא חַיָּא וּמְקַמָּא. זְרַעָא דִּי־לֹא־יִפְסוּק וְדִי־לֹא־יִבְטוּל מִפְתָּנְמֵי
אוּרִיתָא. לְמַרְגָּן וּרְבָנָן חֲבוּרְתָא קוּדִישְׁתָּא. דִּי־בְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
וְדִי־בְבָבֶל. לְרִישֵׁי כְלָהּ. וּלְרִישֵׁי גְלֻנְתָּא. וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא.

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו
מלכות כל עולמים. הפועה את דוד עבדו מחרב רעה: הנותן
ביום דרד ובמים עזים גתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירוכם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו

הקייזער פראנץ יאזעף הראשון

ואת הקייזערין

עליזאבעט ואת היורש עזר ערצהערצאג רודאלף

ואת ערצהערצאגין שטעפאניע

ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרם ומכל
צרה ויגון ונזק יצילם. וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו
לפניו ובקר אשר יפנה יצליח: מלך מלכי המלכים ברחמי
יתן בלבם ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו
ועם כל ישראל. בימיו ובכימינו תושע יהודה וישראל תשכון
לבטח ובא לציון גואל. וכן יהי רצון. ונאמר אמן:

Am Sabbath.

ולדיני דבבא: לכל תלמידיהון. ולכל תלמידי תלמידיהון.
ולכל מן דעסקין באורייתא. מלכא דעלמא וברך יתהון. ופיש
חיהון. ויסגא יומיהון. ויתן ארפא לשניהון. ויתפרקון וישתזבון
מן כל עקא. ומן כל מרעין בישין. מן די בשמיא יהא
בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי
ומזוני וויחי וסיעתא דשמיא. ובריות גופא. ונהורא מעליא.
זרעא חיא ומקמא. זרעא די לא יפסוק. ודי לא יבטול מפתגמי
אורייתא. לכל קהלא קדישא הדין. וברכיא עם זעריא טפלא
ונשיא. מלכא דעלמא וברך יתכון. ופיש חייכון. ויסגא יומיכון.
ויתן ארפא לשניכון. ויתפרקון ויתשתזבון מן כל עקא. ומד

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Guld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf, die Kronprinzessin: Erzherzogin Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

Am Sabbath.

כָּל־מַרְעִין בְּיָשׁוּן, מָרָן דִּי־בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעֲדָכוֹן כָּל־זְמַן וְעַדְנָא.
וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקֹּדֶשׁ
תָּזָה עִם כָּל קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם.
וְמִי שֶׁמִּיְחָדִים בְּתֵי כְנִסְיוֹת לְתַפְלָה. וְמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל. וְמִי שֶׁנוֹתְנִים
נַר לְמֵאוֹר וְיִין לְקֹדֶשׁ וְלַהֲבַדְלָה וּפֶת לְאוֹרְחִים וְצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים. וְכָל מִי
שֶׁשׂוֹמְקִים בְּצַרְכֵי צָבוֹר בְּאַמּוּנָה. הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם. וְיִסִּיר מֵהֶם
כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפָם. וְיִסְלַח לְכָל שְׂגָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר הזכרת נשמות

Gebet für das Seelenheil der Hingegangenen.

(Gebet für den Vater.)

יְזַכֵּר אֱלֹהִים אֶת הַנְּשָׁמוֹת
 גִּבּוֹר מִזְרֵי (פכ"פ) שְׁהֶלֶךְ
 לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה בְּעָרוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה
 תְּהֵא נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר
 הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אֲבֹתָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
 צְדִיקִים וְצְדִיקְנֵיזוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן
 וְנֹאמֵר אָמֵן!

נעצור נשמת האב לומרים:

יְזַכֵּר אֱלֹהִים נְשָׁמוֹת
 אֶת מִזְרֵי (פכ"פ) שְׁהֶלֶךְ
 לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה בְּעָרוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה
 תְּהֵא נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר
 הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אֲבֹתָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
 צְדִיקִים וְצְדִיקְנֵיזוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן
 וְנֹאמֵר אָמֵן!

(Gebet für die Mutter.)

יְזַכֵּר אֱלֹהִים אֶת הַנְּשָׁמוֹת
 גִּבּוֹר מִזְרֵי (פכ"פ) שְׁהֶלְכָה
 לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה בְּעָדָהּ וּבְשֹׁכֵר זֶה
 תְּהֵא נִפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר
 הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אֲבֹתָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
 צְדִיקִים וְצְדִיקְנֵיזוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן
 וְנֹאמֵר אָמֵן!

נעצור נשמת האם.

יְזַכֵּר אֱלֹהִים נְשָׁמוֹת
 אֶת מִזְרֵי (פכ"פ) שְׁהֶלְכָה
 לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה בְּעָדָהּ וּבְשֹׁכֵר זֶה
 תְּהֵא נִפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר
 הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אֲבֹתָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
 צְדִיקִים וְצְדִיקְנֵיזוֹת שְׁבַגְנֵי עֵדֶן
 וְנֹאמֵר אָמֵן!

לספר הזכרת נשמות לוקס ססזן ס"ח ולאוונר מי שברך וכו'.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה. הוא יברך את (ר' סב"פ) בעבור שיתן מתנת ידו לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל. בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצנקה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו. ויברכהו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

אב Vater des Erbarmens, der Du in jenen Höhen thronst, sei eingedenk mit Deiner Allbarmherzigkeit der Frommen, Rechtschaffenen und Redlichen der heiligen Gemeinden, die ihr Leben durch Bekenntung zu Deinem heiligen Namen aufgeopfert haben, jener Geliebten und Lieben, die in der Stunde des Todes gleich geblieben sind; leichter als Adler, mächtiger als Löwen, wenn sie den Willen ihres Schöpfers und den Befehl ihres Bildners zu erfüllen hatten. Gedanke ihrer und aller Gerechten dieser Erde zum Wohle, and sühne vor unsern Augen das vergossene Blut Deiner Knechte, wie es in der Lehre Moses, des göttlichen Mannes niedergeschrieben ist: „Preiset glücklich ihr Heiden, Sein Volk! denn Er sühnt Seiner Diener Blut, übet Vergeltung an Seinen Gegnern und ist dem Erdreiche und Seinem Volke versöhnlich.“ Durch Deine Diener, die Propheten ist die Verheißung niedergeschrieben: „Ich werde sühnen das noch unverföhlte Blut, Ich, der Ewige! der zu Zion thron.“ Und in den heiligen Schriften heißt es: „Warum sollen die Barbaren sprechen: Wo ist ihr Gott? O lasse es den Barbaren vor unsern Augen wissen: Du sühnest Deiner Diener Blut.“ Ferner heißt es: „Der Blutschuldforerer hat ihrer gedacht, vergift die Klagen der Unterdrückten nicht.“ Und an einer andern Stelle heißt es: „Er wird die Barbaren richten auf hochgethrimten Leichen, der das Haupt

אב הרחמים. שכן מרומים. ברחמי העצומים. הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאריזות גברו. לעשות רצון קונם וחפץ צורם. יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוד: כפתוב בתורת משה איש האלהים הרנינו גוים עמו פי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו. וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדי הנביאים כתיב לאבד ונקיתי דמם לא נקיתי. ויי שוכן בציון ובכתבי הקדש נאמר. למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוד: ואמר פירדורש דמים אותם זכר לא שכה צעקת עניים: ואמר ידן בגוים מלא גויות. מחץ ראש על ארץ רבה:

von Naba schlug, das legt schon aus dem Bache am Wege trinkt, und sonst sein Haupt so stolz erhob.

מנחל בקרף ישתה על-בן ירים ראש:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

ספה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-זמן אברכה. ואתה ללה שמך לעולם ועד: גדול " ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: הור לדור ישבח מעשיך. ונבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום ". ארך אפים וגדל-חסד: טוב " לכל. ורחמי על כל-מעשיו: יודוך " כל-מעשיך. וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו. ונבורתיך ידברו: להודיע לבני האדם נבורתי. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-עולמים. וממשלתך בכל-הדור ודד: סומך " לכל הנפלים. וזקף לכל הכפופים: עיני-כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק " בכל-הדרכיו. וחסיד בכל-מעשיו: קרוב " לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואח שועתם ישמע וישיעם: שומר " את כל אוהביו. ואח כל הרשעים ישמיד: תהלת " ידבר-פי ויקרף כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יח מעתה ועד עולם הלהיה:

סדר הכנסת ספר תורה.

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יהללו Preiset den Namen Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

יהללו את שם יי כי

נשגב שמו לבהיו:

הודו על ארץ ושמים. ודם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הלהיה:

An Wochentagen.

Von David ein Psalm.

Gott gehöret die Welt und ihre Fülle, die Erde, und die auf

בתל. לךוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא

Am Sabbath.

מזמור לךוד הבו ליי בגי אלים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד

סדר הכנסת ספר תורה

Ihr wohnen. Er hat sie an Meeren gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer stehet auf heiliger Stätte Wer reiner Hände ist und lautern Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfanget den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Ehre, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Ehre, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

על ימים יסדה ועל נהרות יכוֹנְנָהּ:
 מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום
 קדשו: נקי כפיים ובר לבב אשר
 לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה
 וצדקה מאלהי ישעו: זה דור
 דורשיו מבקשי פניו יעקב סלה:
 שאו שערים ראשיכם והנשאו
 פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי זה מלך הכבוד יהוה עזו
 וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
 שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא
 זה מלך הכבוד יי צבאות הוא
 מלך הכבוד סלה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heil. Lade.

ובנחה יאמר שובה יהוה רכבות אלפי ישראל: קומה יהוה
 למנוחתך אתה נארוז עזך: פהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו,
 בעבור דוד עבדך אל־תשב פני משיחך: פי לקח טוב נתתי
 לכם תורתי אל־תעזבו: עין־חיים היא למחזיקים בה ותמקיה
 מאשר: הרקיה דרכי־נעם וכל־נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה ו
 אליך ונשובה. חדש ימינו בקדם:

ס"ז שומע חצי קריש וחמ"כ ממסללין תשלח מוקט.

Am Sabbath.

שמו השתחוה ליי בהדרת־קדש קול יי על הפים אל־הכבוד הרעים יי על
 מים רבים: קול יי בפח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישבר יי את־
 ארזי הלבנון: וירקדם פמו־עגל לִבְנוֹן ושריון פמו בן־דאמים: קול יי וצב
 להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אגלות
 ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לשלום:
 יי שז לעצמו ימן יי יברך את עמו בשלום: ובנחה יאמר